

దండకారణ్యంలో కార్బోరైట్ యుద్ధం!

କିମ୍ବାଦିଂ.. କଲାଶକଳ୍ପନା କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ମାଣ

ప్రపంచంలోనీ పొరులందరూ ఖండించారు. ఆ దాటిలో మరణిచిన అమాయక ప్రజలకు అతు నివాశుల్చంచారు. అలా చేయిన వారిని మనం మనసులుగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ ఉగ్రాడాని దేశ సార్వభూమత్వం మీద జరిగిన దాడిగా మనం పరిగణించాల్సిన అవసరం ఉన్నది. ఈ దాడులకు ప్రత్యక్షంగా, లేదా పోర్కోంగా కారకులైన ప్రతీ వ్యక్తిని కిలనంగా శిక్షించాలి. శవాలపై పేలాయి ఏరుకునే వ్యక్తులు ప్రతీ చోట ఉంటారు. అట్టాడి ఈ ఉగ్రాడాటి నుంచి రాజకీయ లభ్యి పొందాలనుకుంటున్న కొందరు దురాకావారులు ఒక మతం, మరో మతంపై జరిగిన దాడిగా చిత్రికరించే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. నిజానికి ఈ దురాకావారులే ఉగ్రాదుల పస్వాగంలో చిక్కిటట్టుగా ఆర్థమువుతున్నది. ఆర్కాల్ 370 రద్దు తర్వాత, రాష్ట్ర మాసి ముఖ్యమంతుల గృహ నిర్వధం నుంచి నెలల తరబడి ఇంటబోర్ల సౌకర్యాన్ని నిలిపివేసేదాకా భారత ప్రభుత్వం తీసుకున్న వ్యక్తుల వల్ల కశ్చీర్ నిస్టేజంగా మారింది. ఈ క్రమంలో మొన్న జరిగిన ఎన్నికల తర్వాత కశ్చీర్ ఇప్పుడే కోలుకుంటున్నది. కశ్చీరీల జీవనాధారమైన పర్యాటకరంగం ఇప్పుడ్నిచ్చే ఆజానకంగా మారుతున్నది. ఈ సమయంలో ఉగ్రాదులు దాడులు చేయడం, ఆ దాడుల్లో పదుల సంఘర్షణల్లో పోవడం అత్యంత ఖండియింది. దీంతో కశ్చీర్ మహ్మీ అగాధంలోకి వెల్లిపోతండనడంలో సందేహం లేదు. దాడులు జరిగిన ఉగ్రాదులు మతం అగి మరీ కాల్యులు జరిపారని కొందరు చెప్పున్నారు. దేశంలో మతవరమైన అలజడి స్థష్టించి, భారతీయ సమాజాన్ని విచ్ఛిన్నం చేయాలన్నదే ఉగ్రాదుల పన్నాగం. ఈ కుటీల పన్నాగాన్ని పసిగ్గిని కొందరు మేధావులు దేశం మీద దాడి జరిగినదే విషయాన్ని పలువచన చేస్తున్నారు. కేవలం పొందువులపై జరిగిన దాడులగానే ప్రారం చేస్తున్నారు. కానీ, తన తప్పించుకునే అవకాశం ఉన్నప్పటికీ హిందూ బంధువులను కాపాడాలనే స్టేచన్తో సయ్యద్ అదిరి హన్సేన్స్ఫా అనే ఒక మస్లిన్ యువకుడు ఉగ్రాడిని నిలువరించాడు. ఈ క్రమంలో తన ప్రాణాలను కోల్పోయాడు. కానీ, కొందరు మేధావులు సయ్యద్ దేశభక్తిని, త్యాగాన్ని గ్రుంంచకపోవడం శేషియింది. ఈ ఉగ్ర దాడిలో గాయపడిన హిందూ పర్యాటకులను కశ్చీర్ ముస్లింలు తమ భజాలపై మొసులెక్కి కాపాడారు. వారి మానవత్వమూ ఈ మేధావులకు కనిపించడం లేదు. మన దేశంలో సంబంధం లేని ఉగ్రాది, మతం అగి మరీ చంపాడని ఆక్రోషిస్తున్న మేధావులకు మన దేశ పొరుడు, టైల్స్ కాన్సెబుల్ అయిన చేతన్ సింగ్ ముస్లిం రైలులో కలియతిరుగుతూ అమాయకులైన తోటి దేశ పొరులు, ముస్లిం ప్రయాటికలను ఒక్కార్డునిని కాల్పించిన సంఘటన గుర్తుండే ఉంటుంది. మహ్మీ నేను గుర్తుచేయాల్సిన అవసరం లేదనుకుంటాను. ‘జై శ్రీరాం’ అనలేదని కొచ్చించిన ఉగ్రాదులు, ‘కలిమా’ చరువలేదని కాల్పించిన ఉగ్రాదులు ఒకే రక్షసు సంతతికి చెందినవారుగా మనం గమనించాలి. మతోన్నాదం,

సుమతీ శతకంలో చేరణ వ్యాఖ్యలు

సుమతీశతకం యొక్క తాళపత్ర ప్రతులలో ఉన్న, ముద్రిత సంచికల్లో లేకపోయిన పద్మాలను భట్టు వెంకటరావు ఎంపిక చేసి భావిపరణతో అందించారు. ఈ పద్మాలు 1811లో కరుటారి అచ్చన రాసిన తాళపత్ర ప్రతిలో లభించాయి, వాటిలో కొన్నింటి చివరి పొదాలు మాత్రమే నష్టపోయినవిగా ఉన్నాయి. ఇప్పుడు మనకి దొరకే ‘సుమతీశతకం’ పుస్తకం లోని 100 లేక 107 పద్మాలను పంతొమ్మిదవ శతాబ్దం పూర్వార్ధంలో నాలీ పండితులు తాళపత్రాలలో దొరికిన 150 పైచిలకు పద్మాలలోంచి ఏరి ఒకచోట కూర్చారు. ఇందులో చేరని పద్మాలు కొన్ని ఇప్పటికీ ఆ తాళపత్ర గ్రంథాలలోనే ఉండిపోయాయి. చెప్పులోని ‘ప్రభుత్వ ప్రాచ్య లిఖిత భాండాగారం’లో ‘సుమతీశతకం’ పూర్వ ప్రతులు మూడు ఉన్నాయి. వాటిల్లో ఒకటి తాళపత్ర ప్రతి. మిగతావి రెండు రాత ప్రతులు. ఈ రెండు రాతప్రతులు సిపి బ్రోన్ తయారు చేయించినవి. ఇందులోని ఒక ప్రతిలో ‘సుమతీశతకం’ పద్మాలకు బ్రోను అంగ్గానువాదం కూడా ఉంది. రెండవది ‘సుమతీశతకం’ పద్మాలు పద సూచి. ప్రమోదూత నామ సంవత్సరం, ఫాల్గుణమాసం, బహుళ పంచమి శుక్రవారం వరకు కరుటారి అచ్చన రాయడం పూర్తి చేసిన తాళపత్ర ప్రతిలో 115 పద్మాలు ఉన్నాయి (ప్రమోదూత సంవత్సరాలు మనకు 1990%-91, 1930-31, 1870-71, 1810-11, 1750-%51... ఇలా వచ్చాయి. వాటిల్లో ఫాల్గుణమాసం, బహుళ పంచమి శుక్రవారానికి 1811 ఫిబ్రవరి 15వ తేదీ సరిపోతుంది). బ్రోను తయారు చేయించిన ‘సుమతీశతకం’ రాత ప్రతికి అధారమైన మూల ప్రతి విడో తెలియదు. బ్రోను ‘సుమతీశతకం’ రాత ప్రతిలో 150 పద్మాలు ఉన్నాయి. ఈ రెండు ప్రతులలోని పద్మాలను పోల్చి చూసుకుంటే బ్రోను రాతప్రతిలో లేని పద్మాలు కొన్ని అచ్చన రాసిన తాళపత్ర ప్రతిలో ఉన్నాయి. అలాగే అచ్చన తాళపత్ర ప్రతిలో లేని పద్మాలు కొన్ని బ్రోను రాతప్రతిలో ఉన్నాయి. అయితే, ప్రస్తుతానికి బ్రోను తయారు చేయించిన ‘సుమతీ శతకం’ రాత ప్రతిలో లేకుండా, కరుటారి అచ్చన 1811 ఫిబ్రవరిలో రాసిన తాళపత్ర ప్రతిలో ఉన్న పద్మాలను ఎంచి చూపించడం ముఖ్యమని నాకు అనిపించింది. కారణం%-% ఆ పద్మాలు ఇప్పటి దాకా ఆ తాళపత్ర ప్రతిలోనే ఉండిపోయాయి.

ఆ పద్యాల్లో కూడా కొన్ని పద్యాలు పరిష్కరణకు వీలుకాకుండా ఉన్నాయి. కారణం ఏమిటంటే, తాళపత్ర ప్రతిలో రెండు పత్రాలు పద్యం అంతమయ్యే వైపు మూలల్లో పురుగుపట్టి, పద్యంలో చివరి పాదం మూడు వంతులు కనపడకుండా అయిపోయాయి. అలా కొన్ని పద్యాలు పోగా, పూర్తిగా కొత్తవైన వది పద్యాలను స్వల్ప భావ వివరణతో ఇక్కడ ఇస్తున్నాను. ప్రతి పద్యం నాల్గాలవపాదం చివరన బ్రాకెట్లలో ఉన్నది తాళపత్ర ప్రతిలోని పద్య సంఖ్య.

క.ం. భూమీశు చిత్త మెరుగక ప్రేమమతో మనవి జెప్ప బెడగుట లెల్లం పాముకు వాకట్టెరుగక సామున చెయిచాబినట్టి చందము సుమతీ! (104) ‘వాకట్టు’ అంటే పాము విషానికి విరుగుడైన ‘వాకట్టువేరు’. రాజు సంతోష చిత్తుడై ఉన్నడో లేడో |గపించకుండా ఉలాస పరిచే సంగతులు చెబుతూ మధులో తన కోరికను వెళ్ళిబు

ప్రమాదం చెట్టు పూడ సుగొఱు చూడు మధ్య తిక్క కు కుటుంబ వ్యాయ చ్చిడం ఎలాంటిదంటే%-% ఆ వాకట్టువేరు దగ్గర లేకుండా పాము ముందు సాహసంతో చేయి చాచడం వంటిది, అని భావం.

క. తప్పునకు తగిన దండన యప్పుడు శాయంగవలయు నవసీషుకున్ నిప్పుననుచీర జాట్టిన యాపిదిని శాయవలయు నారను సుమతీ! (112) కట్టుకున్న చీరకు నిప్పు

అంటుకుంటే ఆర్వదానికి ఎంత తొందరగా పూనుకుంటామో, అంతే తొందరను తప్పు చేసిన వ్యక్తిని దండించడంలోనూ చూపించాలి అని భావం.
 క. నగజాతకు హరుమేనను సగబాలిప్పించే మరుడుబీ చచ్చిన పిదపన్ పగసాధింపని మనుజుడు మగవాడా మగువగాక మహిలో సుమతీ! (105)
 శివపొర్పుతులకు జన్మించిన పుత్రుడి వలనే తారకాసురుడి బాధ తొలగుతుందని

తెలిసిన ఇంద్రుడు, మన్మథుడిని శివపార్వతుల వద్దకు పంపాడు. కశోర తపస్సులో ఉన్న శివుడు మూడవకన్ను తెరిస్తే మన్మథుడు భ్రస్సం అయ్యాడు. చివరకు పార్వతి అభ్యర్థనతో మన్మథుడు అనంగుడవగా, పార్వతి శివుడిని చేరింది. వారి పుత్రుడు కుమారస్వామి తారకా సురుది బాధను తొలగించాడు. ఈ కథ అధారంగా %-% కుటుంబానికి విషాదం ఉండి కుటుంబానికి విషాదానికి వేండి కు

మన్మథుడు మరణించి అనంగుడై నప్పటికి పార్వతీని శివుడిలో సగ భాగం చెసి తన పగ తీర్మానాన్ని కదా! అని ఈ పద్యం చమత్కరిస్తుంది. మరణించినప్పటికీ పగసాధించడమే పురుష లక్ష్మణం అని ఇందులో భావం.

కం. అరఘాడజీతమైనను ధరణిశుదు తగవరైన దగ్గిరవచ్చున్ సురరాజ్యమిచ్చే నేనియు తరమెరుగని రాజు కొల్పు తగదుర సుమతీ! (107) ‘తగవరి’ అంటే

రాజ్యపాలనలో తగినంత సమర్థత కనబలిచేవాడు అని అర్థం. ‘దగ్గిరపచ్చన్’ అనగా సమీపించవచ్చు, ఆ రాజు కొలువులో చేరవచ్చు అనే అర్థంలో ఉపయోగించబడింది. జీతం అత్యుల్పానప్పటికీ సమర్థుడైన ప్రభువు కొలువులో పనిచేయవచ్చ. కానీ తన అధినంలోని ఒక రాజ్యానికి రాజును చేస్తాను అన్నప్పటికీ, ‘తరమెరుగని’ రాజు %

% సమర్పణ లేని రాజు కొలువులో ఉద్దేశ్యం పనికి రాదు అని భావం.
కం. యొడ్డెడు సతిపలమైరుగిని జడ్డలబడి తిరుగువాడు జాణుండగునా
యద్దుముద్దిధ్ము దిరిగితె తెడ్డెరుగునె పాలతీపి తెలియర సుమతీ! (106) రాత సరిగా
లేక చదవదానికి కష్టంగా ఉన్న పద్మాలు పది వరకూ ఈ తాళపత్ర ప్రతిలో ఉన్నాయి.
ఆటువంటి పద్మాలలో ఇది ఒకటి. రాతలో మూడవ పాదంలో అకరూలు

‘యద్దముడిగటము దిరిగితె’ అని ఉన్నాయి. పద్యం భావానికి సరిపోయేట్లుగా మూడో పాదం సపరించి రాయబడింది. సరసత తెలియని వ్యక్తులతో చేసే స్నేహం వలన ఇంట్లోని భార్య పిల్లలకు కష్టమే కలుగుతుంది తప్ప ప్రయోజనం ఉండదని చెప్పడం ఇందులో భావం.

కం. చెపలత లాభము చేరుచును నెపమున పగవారి గూడి నేరము తెంచున్న అపవాదించును నమ్మిక కపటలాత్మునితోచి పొందు కాదుర సుమతీ! (91) సుమతీశతకంలోని పద్యాల ముద్ర పూర్తిగా ఉన్న పద్యాలలో ఇది ఒకటి. మూడవ పాదంలో ‘ఆపలాచించును నంమ్మిక’ అని రాతలో అక్షరాలను బట్టి ‘సమ్మకం అతిగా పాదించేలా చేయుంది’ అను బ్రాపం గ్రహించి, ద్వానికి దగ్గరగూ సరిచేయబడింది.

క. పగవాడు తనకు జిక్కిన పగచంపుట మేలు చేసి పంపుట థరలో పగవానికదియే చంపుట తగువానికి అదియు నీతి తథ్యము సుమతీ! (52) శత్రువు నిస్పహాయుడై చిక్కిన తరువాత కూడా అతడిని పగవానిగా చూడడం మానవత్వంతో కూడుకున్న పని కాదని, కరుణించి వదిలి వేయడమే సరైనది అని ఇందులో భావం.

కం. కుటీలాత్మని నొనగుడకు పటువై సభలోన వెడల బల్యకు మతి దు ర్థటమగు కార్యము శాయకు నిటలాక్షని మీద భక్తి నిల్చము సుమతీ! (57) కుటీలస్వభావుడైన వ్యక్తితో స్నేహం చేయడం, సభలో అందరి వెదుట అవసరాన్ని మించిన గొప్పదస్తు మాటలను మాట్లాడడం, నలుగురికి హని చేసే పనులను చేయడం వంటివి తగని పములని, నిటలాక్షడైవ శివుడివి విరతం ధాంచించడం | శేయస్తుమ కలుగజేసుందని

వనులన, నబల్క్ష్మిడ్న శ్వాసస నరతర ధ్వనిరచదర శ్రయస్సును కలుగజ్జన్మించిన చెబుతుంది పై పద్యం.

కం. కనరానిది పరతత్త్వము వినరానిది గురువు నింద, వినికనియ్యేనన్ అనరానిది పరతత్త్వము మనరాదవివేకి తోడ మతముర సుమతీ! (73) మనిషి చూపు దైవత్యానికి సంబంధించిన సంగతులను చూడలేదు. అలాగే సత్పురుషుడు గురువును

చేసే నిందను వినశేడు. ఒకరిని గురించి చెడుగా విన్నప్పటికీ, మాసినప్పటికీ కూడా పరుషంగా మాట్లాడకూడదు. అలాగే, అవివేకితో స్నేహం ఎక్కువ కాలం కొనసాగించకూడదు అని భావం.

కం. తెరవున యేనుగు పొడగని మొరయించుకు వెప్రిగండు మొరగిన భంగిన్ దొర వెలుణెరుగు ఖాడివైపు పరిసేయుగ వలరు వాని పంచాను పునర్వీ! (74) ఏవుగు

నల్పుడయిగి కొడనా నిరసయిగి వలదు హని నిహజము నువుతి? (74) ఎనుగు దారిలో నడుస్తున్నపుడు అల్ప జంతుపులు భయంతోనూ, ఆశ్చర్యంతోనూ అనవసరమైన ఆర్థాటం చేసి అభాసుపాలైనట్లుగా, అల్పుడైన వ్యక్తి విజ్ఞత కోల్పోయి మాటాదే మాటలను గురించి ఉత్తమమైన వ్యక్తి పట్టించుకోవసరం లేదని, ఒకవేళ సరిచేసే ప్రయత్నం చేస్తే, ఆ ప్రయత్నం వలన కూడా ప్రయోజనం ఉండడని భావం.